

og Pengene, og det vilde han, selv om han derfor skulde miste mange Stemmer i denne Kreds.

Venstres Kandidat Hr. Protokolsekretær *Poul Svejstrup* gik ikke ind paa Valgretten, nævnte, at den kommunale først vil komme til at foreligge og, fremhævede, at Kvinden vil faa et Arbejde i Fattigudvalgene. Med Hensyn til Hustruens Medbestemmelsesret over Børnene talte Svejstrup sympatetisk og kunde altsaa give denne Sag sin Stemme.

Denne Dag sammenlignet med sidste Valgdag har Kvindesagen i Odense vundet betydeligt. Sidst var det ikke behageligt at gaa til Valg, da mange gjorde Grin for de faa „Hvad vi vil“ Kvinder, der da var mødt. I Dag blev Interpellantinden hørt med lige saa stor Ro som Kandidaterne. Paa det første af de velbekendte Spørgsmaal blev der svaret fra den store Forsamling, men med en vis Ro og Værdighed udtalte hun: „Det er ikke Dem, men Kandidaterne, jeg idag spørger!“ — Der var mødt omkring ved 20 Kvinder, dels af Valgretsforeningen og dels af Kvindesamfundet her.

K.

Alt i alt er der sikkert Grund til at glæde sig over det Arbejde, der er gjort af Kvinderne ved dette Valg; det er dygtigt sat i Gang og dygtigt udført. — Hvor meget der naas ved, at Tusender og atter Tusender af Mennesker ser Kvinder træde frem og tale deres egen Sag, er ikke til at beregne — det er den Slags Ting, der virker med til at omdanne Tænkesættet hos et Folk.

Finsk Kvindeforening.

Brev til Redaktionen af „Kvinden og Samfundet“.

Helsingfors i Marts 1892.

I Anledning af Frøken Fribergs Indlæg i Nr. 2—3 af Deres Tidsskrift beder jeg om at maatte gøre blot nogle Bemærkninger, da jeg jo ikke kan gøre Regning paa, at et udenlandsk Tidsskrift skal aabne sine Spalter for en længere detailleret Fremstilling af den omhandlede Sag.

Redaktionen har ved sit velmente Raad: „Bliv for alting sammen, I er jo dog enige i Hovedsagen“ ikke taget med i